

[Holger K. Nielsen]

ker, og det er vist svært at diskutere atomfysik og katastrofeteorier inden for to minutter, men jeg skal da forsøge alligevel.

Spørgsmålet går på forholdet omkring Maastrichttraktaten, dens bortfald og dens sprængen-i-luften. Jamen det juridiske i sagen er, at hvis Danmark ikke ratificerer Traktaten, er den bortfaldet. Det er juraien i det.

Så spørger hr. Kofod-Svendsen: Jamen kan man ikke bare forestille sig, at de andre lande vedtager Maastrichttraktaten uden om Danmark? Nej, det kan man ikke uden videre forestille sig. Det meste af Maastrichttraktaten omfatter faktisk ændringer af Romtraktaten, og disse ændringer kan ikke gennemføres, medmindre Danmark accepterer dem. Det er hele pointen, at disse ændringer kan ikke gennemføres, medmindre vi bidrager til det, accepterer det.

Så har vi hele denne her snak om, at man jo kan tømme EF-samarbejdet for indhold, og de danske ministre kan komme ned til rådsmøder, men er de eneste, der kommer, og man kører i praksis hele EF-samarbejdet, f.eks. også landbrugspolitikken, over i et nyt samarbejde. Men den holder ingen verdens steder. Det er for det første helt umuligt og håbløst at gøre det, og hvorfor skulle man i øvrigt gøre det? Hvorfor skulle man lave en straffeaktion imod Danmark, hvis den danske befolkning siger nej? Tror man, at de andre lande kan blive enige om det? Har man en forestilling om, at de andre 11 lande har et interessefællesskab imod Danmark? Vel har de da ej. Det er derfor, der vil opstå en ny forhandlingssituation ved et dansk nej, der vil opstå en helt ny diskussion om, hvordan man skal køre videre. Hvad den præcis ender i, ved jeg naturligvis ikke, og vi har aldrig sagt, at det er vort forhandlingsoplæg, der bliver hverken den danske regerings oplæg eller det endelige resultat, det er da klart. Vi er ikke det største parti her i Folketinget, vi ville gerne være det, og vi ville godt have regeringsmagten, men det har vi altså ikke, og vi må diskutere med andre partier, hvordan det skal udmøntes i praksis.

Jeg går naturligvis ud fra, at den regering, der skal forhandle efter et nej, vil respektere nej, men SF er naturligvis villig til at bidrage konstruktivt til, at vi kan få en god aftale ud af det. Jeg ved, at med et nej kan vi bidrage til at få en god aftale og få startet en ny diskussion om det europæiske samarbejde.

Første næstformand (Torben Lund):

Hr. Gade for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Så må jeg jo håbe, at jeg kan nå at svare på alle spørgsmålene.

Må jeg sige til hr. Duetoft, at jeg tror, der er nogle misforståelser i spørgsmålet om miljøet. Når SF går ind for flertalsafgørelser på miljøområdet, skyldes det jo, at det skal være minimumsbestemmelser. Når vi går ind for det med hensyn til CO₂-afgiften, er det, fordi vi både vil have ret til at gå videre i Danmark, samtidig med at de lande, vi konkurrerer med, også skal belastes økonomisk af en CO₂-afgift, som samtidig kan hjælpe miljøet. Det er den grundtanke, vi går ind for, og det er på den måde, vi mener at man kan afhjælpe de skavanker, der er i det indre marked. Det går vi 100 pct. ind for, men på den betingelse, at der er tale om minimumsbestemmelser, at det er reelle miljøbestemmelser, og at hvert land kan gå videre på egen hånd. Selvfølgelig skal det ikke være sådan, at en fabrikant i Danmark finder på at flytte sin fabrik til et sted med dårligere miljøregler og arbejdsmiljøbestemmelser. Det er lige præcis den målestok, vi vurderer Traktaten efter.

Jeg blev glad for hr. Niels Helveg Petersens betragtninger om den ægte konservatisme, for jeg mener, at han må være husets ekspert på det område. Så jeg er glad for belæringen.

Og når jeg nu er ved Det Radikale Venstre, vil jeg sige til fru Lone Dybkjær, at jeg blev egentlig lidt bekymret, da fru Lone Dybkjær sagde, at de andre lande i EF ville være fløjtede trekvart lige glade, hvis vi ikke er enige om, at der er forudsat enstemmighed i Traktaten, og at hvert land skal sige ja. I Danmark skal der være femsjettedeles flertal, og hvis der ikke er det, skal loven til folkeafstemning. Hvis vi ikke er enige om, at det er det grundlæggende vilkår for diskussionen, mener jeg, at så falder alt til jorden. Hvorfor skal der så holdes folkeafstemning? Der er da ingen grund til at spørge nogen, hvis de andre lande virkelig er fløjtede trekvart lige glade. Derfor synes jeg egentlig, at tilhængerpartierne skulle takke SF i dag, fordi vi er kommet med et udspil, for det bliver også deres problem, når nej kommer,